

Kulturně společenská revue

Stejný ksichty[®]

<http://ksichty.freemusic.cz>

Umřít musím, pivko můžu

prohlašuje Michal Hrubý

Editorial

Vážení čtenáři!

Ať už víte, co držíte v ruce, nebo ne, jsem rád, že to držet můžete. Vzniklo nulté vydání zcela nového časopisu. Vzniklo na koleně, za pochodu, v amatérských podmínkách. Nulté číslo by mělo posloužit redakci jako nástřel. Berte jej proto s rezervou a pochopením. Ovšem, na druhou stranu, velice ocením všechny kritické připomínky a nápady, jak vylepšit vzhled a náplň dalších čísel.

Počítejte s tím, že Stejný ksichty budou vycházet velmi nepravidelně a distribuovat se budou na koncertech a po hospodách. Aktuálních informací o Festivalu stejnejch ksichtů se můžete dopídit na internetové adrese <http://ksichty.freemusic.cz>.

Pepik
šéfredaktor

Kulturně společenská revue

Stejný ksichty

Kulturně společenská revue **STEJNÝ KSICHTY** začala vycházet v květnu 2001. Jejím účelem je shromažďovat a distribuovat všechny relevantní informace týkající se kulturního a společenského dění uvnitř a v okolí volného hudebního sdružení nazývaného **FESTIVAL STEJNEJCH KSICHTŮ**.

Jedná se o společenství v současnosti sedmi kapel (Ahmed má hlad, BFLMPSVZ, Jarabáci, Kapitán Kajman, Klec, Monty Pičusův létající pes a Neočekávaný dýchánek), jež spojuje jejich velmi nápadné personální propojení. Z těchto vazeb často plyne i žánrová podobnost, ovšem není to zdaleka pravidlem ani účelem.

Vydává:

SPPress®

vydavatelství netušených hudebních
a literárních fondů

Šéfredaktor: Petr Kadaník

Internet: <http://ksichty.freemusic.cz>

Email: kadanik@feld.cvut.cz

Redakční rada:

Jitka Hejtmanová

Antonín Hlušík

Martin Šmíd

Michal Šmíd

Příspěvky uveřejněné v tomto listu nemusí vyjadřovat názory redakce. Přetisk článků je možný pouze se souhlasem redakce a s uvedením zdroje. Vedení listu uvítá jakékoli příspěvky a připomínky. Nevyžádané rukopisy a grafické materiály nevracíme.

Kulturně společenská revue

Stejný ksichty

REFERENT,

Díl první: ÚVOD

TEPLÉHO ÚSEKU

Teplý úsek ... co to vlastně je? Jednotlivé komponenty tohoto slovního spojení jsou samostatně zcela srozumitelné. Slovo teplý je opakem studeného - nemá cenu zde mlátit prázdnou slámu. Slovo úsek také není třeba definovat - uveďme si ale pár příkladů, které každý zná z reality všedního dne. Vždyť každé ráno můžeme slyšet v rádiu, který že úsek dálnice D1 je zase uzavřen a provoz sveden do jednoho pruhu. Zase budou zácpy a zdržení ... Nebo v době ne tak dávno minulé - vzpomínáte? "Na úseku práce s mládeží se nám mnohé povedlo, ale stále ještě máme v některých oblastech rezervy." Nebo úsekový požární referent - ne jeden z nás má tátu, který v práci zastává právě tuhle funkci. Snad těch pár příkladů posloužilo místo definice - koneckonců, jistě si ještě pamatujeme z hodin matematiky, co je to úsečka.

Tak jednotlivě bychom ty pojmy měli, ale co je to teplý úsek? Vynecháme možné obscénní asociace i obor teplárenství

a půjdeme rovnou k věci. Váže se k tomu jedna historka. Kdysi, je to už pár let, jsem si zašel do jídelny na Letenském náměstí. Tam, na rohu Oveňecké ulice, je řeznictví a jídelna a tam jsem tohle slovní spojení uslyšel poprvé. V oné prodejně mají dvě oddělení - maso&uzeniny a pult s teplými jídly. Vchodem z ulice Milady Horákové vejdete do masa&uzenin a rohovými dveřmi (na strategickém průsečíku ulic Oveňecká a Milady Horákové s Letenským náměstím) vstoupíte přímo

k pultu s teplými jídly. Obě oddělení jsou v jedné místnosti - pokud byste se tam vydali s kamarádem a každý otevřeli jedny z dveří, možná způsobíte průvan. Každé oddělení má vlastní pokladnu, protože ta prodejna je dost velká a na jednu kasu by toho bylo moc. Koupíte si maso nebo salám, oni vám to spočtou a zabalí a s účtenkou si dojdete ke kase. Tam zaplatíte, dostanete stvrzenku a s ní si dojdete zpátky k pultu, kde vám proti stvrzence zboží vydají.

U teplých jídel to tak není - tam si se stvrzenkou nesete ke kase i talíř, zaplatíte a rovnou můžete jíst. Nevím, proč je to takhle komplikované - snad to urychluje provoz.

Toho dne, kdy jsem si tam zašel na gáblík, pokladna pro maso&uzeniny nefungovala. Možná byla paní pokladní nemocná, možná odešla do důchodu a zatím neměli náhradu; v každém případě byl přes kasu přehozen kožený futrál, takže vypadala jako starý kočárek, a paní pokladní z jídelny obsluhovala zákazníky z obou oddělení. Objednal jsem si pečený bůček

s hořčicí a křenem a dva rohlíky a jdu zaplatit. Paní pokladní je spravedlivá, od obou front to střídá - maso, teplé jídlo, maso, teplé jídlo atd. No a když na mě došla řada, paní pokladní řekla zákazníci od masa: "Počkejte moment, mladá paní, já vezmu dřív tady pána z teplého úseku, aby mu to nevystydlo."

A je to venku. Takže tohle je teplý úsek: nejčastěji se tomu říká jídelna, někdy teplý pult, málokdy bufet, i když některé bufety nabízejí sortiment obvyklý v teplých úsecích. Proč si dávám takový pozor na slovíčka? Protože náplní seriálu, jehož první díl

právě čtete, bude takový malý průvodce po TEPLÝCH ÚSECÍCH v Praze. A protože na úvod každého pojednání se sluší definovat základní pojmy, stanovme si nyní, co budeme považovat za teplý úsek, a kde tedy bude vhodné zastavit se na naší cestě Prahou. Tedy: teplý úsek bývá nejčastěji součástí řeznických prodejen. Teplý úsek je tam, kde mají dršťkovou, gulášovou, ovarovou nebo zabíjačkovou polévku, pečený bůček, pečené koleno, ovarové koleno nebo hlavu (sem tam i rypáček nebo ouško), šunkofleky, sekanou ... jmenujte dál sami. Teplý úsek je někdy zvláštní jednotka přiřčená k řeznictví, někdy zvláštní část masny, někdy jen onen nerezový pult, kde se várnice s pochoutkami ohřívají ve vodní lázni (aha, řeknete si - odtud ten výraz teplý pult!). Tak o tomhle bude náš seriál. Ne v prvé řadě o těch jídlech, ale o místech, kde si je můžeme

dát. Úmyslně se nebudeme zabývat hospodami, restauracemi ani bufety - těmi jen výjimečně, pokud v nich nalezneme kýžený sortiment a pokud bude jejich úroveň stát za zmínku v našem periodiku. Nebudeme zkoumat ani architektonické řešení jednotlivých provozoven, i když by si jistě zasloužilo důkladné zpracování, jen v případech, kdy by mohlo pomoci při pro-blémech s orientací, se o něm zmíníme.

Z výše uvedené definice vyplývá i jisté omezení sortimentu těchto podniků a na cestě bychom neměli očekávat kulinářské extravagance. I proto bude dobré stanovit si hlavní disciplíny, které budeme v jednotlivých provozovnách sledovat, a jen občas přidat perličku nebo tip, bude-li jaký. Hlavními disciplínami jsou pečená a ovařovaná masa, polévky, guláše a další hotová jídla, přílohy, saláty (pozor, to není omyl - i když nám jde v první řadě o maso, saláty na cestě potkáme také!) a zajímavosti.

Vydáme se na cestu Prahou od jednoho teplého úseku k druhému. Těchto provozoven je na území města několik desítek a naší ambicí nebude popsat všechny. Spíše si přiblížíme místa, která není radno minout, a nadto zmíníme pár zajímavých odboček. Naše cesta začne v Praze 4-Krči a půjdeme směrem do centra a dál na severozápad. Tady mi dovoluňte být na chvíli osobní. Začneme v blízkosti mého současného bydliště a budeme

směřovat přes Prahu zhruba směrem k mému bývalému bydlišti, menšímu městu, odkud jsem před lety do stověžaté matičky přibyl. Nechť se, alespoň pro mne, Vašeho autora, stane tato cesta jakousi mystickou cestou ke kořenům - možná jste již slyšeli úsloví *dokud máma funí, nejlepší je u ní*. Aby nebylo mýlky - jsem šťastně ženat a spokojený s péčí i krmí, které se mi dostává. Nicméně dovolím si, nedlouho před Kristovými lety,

provést takovou malou osobní retrospektivu. Avšak nepropadejte se do houštin sebestřednosti. Cesta je dlouhá a várnice, plné laskomin, omamně páří. Nuže vzhůru na cestu!

hlad

Příště: Za Zelenou liškou párky nejsou zelené aneb labyrint světa a ráj teplého úseku.

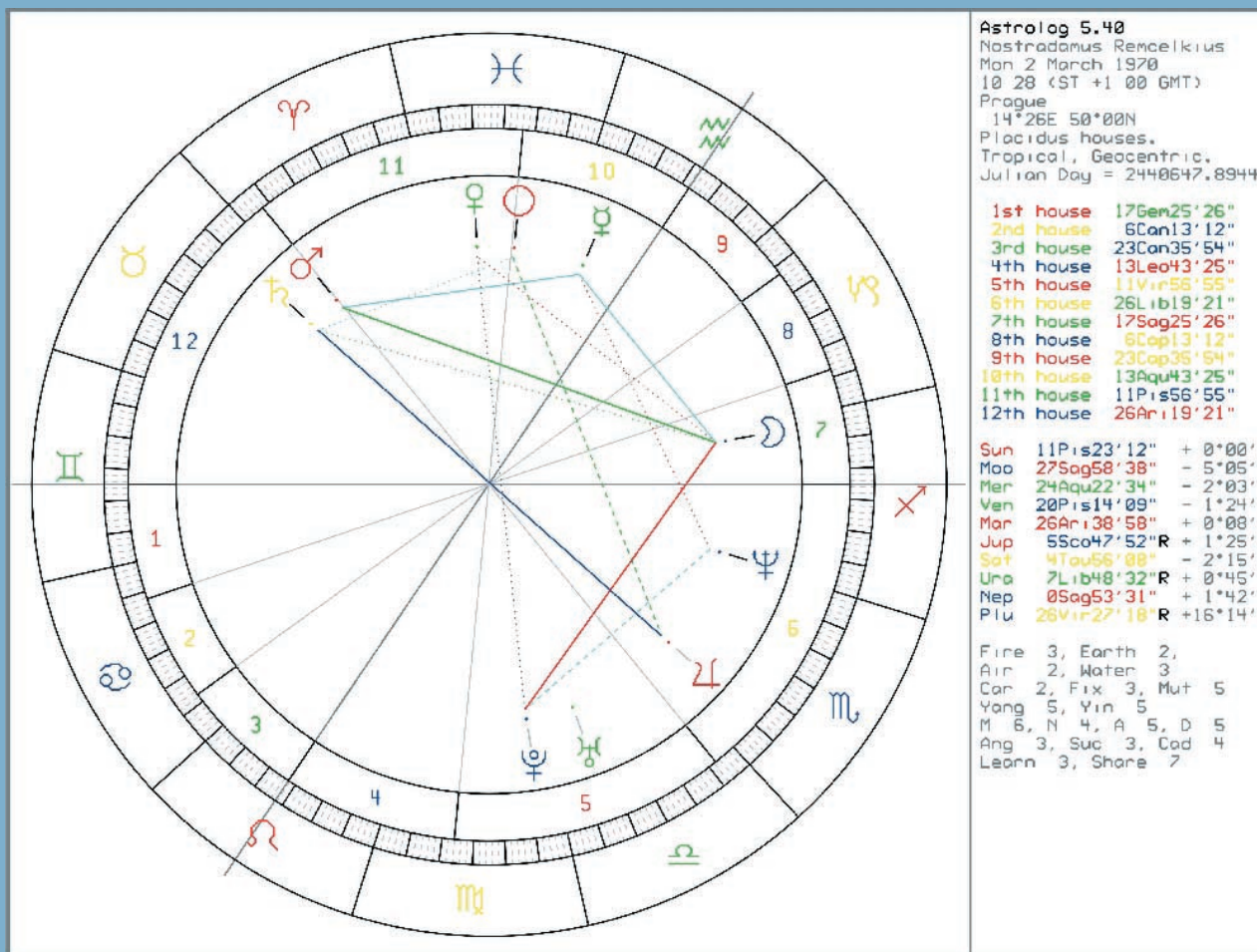
Astro logický koutek

Ačkoli autor těchto řádek neumí na výše zmíněnou otázku odpovědět, zabývá se astrologií již několik let. A protože jeho astrologických služeb

v poslední době nikdo nechce využívat, bere zvděk časopisem, který držíte v ruce. Sedm příštích dílů koutku je věnováno sedmi astrologickým

Pokud se v koutku nachází nějaký opar, například opar zla, není koutek v pořádku. Když se však opar zvedne a je třeba noc, jedinec spatří oblohu a ptá se: Není na té astrologii přece jenom něco?

analýzám sedmi stejnošichtových kapel. Hlavním záměrem autora je vyřídit si tímto způsobem své osobní účty - v šesti případech

s konkurencí, v sedmém se spoluhráči. V šesti budou ve vztazích uvnitř skupin problémy, které dotčení nikdy neměli a nemají, v případě autorovy kapely pak budou odhaleny zákonitosti, které autora předurčují neomylně určovat umělecké životní kroky svých spoluhráčů. Šesti skupinám bude předpovězen chmurný konec, sedmé nejlepší vyhlídky.

Ačkoli bude autor provozovat koutek bez nároku na honorář, prosím čtenáře, aby ho zbytečně nechválili za skromnost. Vynaložené úsilí se mu totiž mnohonásobně vrátí v honorářích, které si bude účtovat za řešení problémů jím samým vytvořených.

Po tomto stručném úvodu přistupme k výkladu autora horoskopu.

Většina planet v proměnlivých znameních, největší zastoupení

padajících domů, stejné zastoupení ženských a mužských znamení jakož i lokomotiva (pojmenování pro tvar jeho horoskopu) tažená poškozeným retrográdním Plutem předurčují člověka nestálého, bezcílně bloumajícího životem odnikud nikam. Absence planet v prvním kvadrantu v protikladu k poškozené Luně v kvadrantu třetím předznamenává slabou individualitu spojenou s nedostatkem realističnosti. Slunce v Rybách v desátém domě v oktilu s Marsem ve Skopci v domě jedenáctém předpovídá ctižádostivost a prosazování se za každou cenu, zejména pak na úkor přátel. Luna (v sedmém domě!) v T-aspektu s Plutem a Venuší hovoří o katastrofálním vztahu k ženám, na prvním místě k vlastní matce. Opozice retrográdního Jupitera ve Štíru a Saturna v Býku předurčuje

náboženský fanatismus na straně jedné, lakomství a přízemnost na straně druhé. Protože opozice vede ze šestého do dvanáctého domu a protože se v šestém domě nachází Neptun, poškozený kvadraturou s Merkurem, je téměř jisté, že nositel horoskopu skončí v psychiatrické klinice nebo jako alkoholik, nejpravděpodobněji obojí. Silně postavený vládce horoskopu Merkur, který by v jiných případech znamenal bystrou inteligenci, originálnost komunikativnost, zde slouží pouze omlouváma odůvodňování vlastních špatných vlastností.

Na další díly se těš!

**Nostradámus
Remcelkius**

KLEC A JARABÁCI

15. ledna 2001, Klub U Rafa, Praha - Hanspaulka

U RAFA

Autor: Faker
Foto: Furie

Mezi Dejvicemi a Šáreckým údolím v Praze se nachází vilová čtvrť Hanspaulka zvaná, která se do historie českého rocku zapsala coby Mekka pražské blues-rockové komunity. Časy legendárního Houtyše už jsou samozřejmě dávno tytam, živá hudba však z kopce nezmizela. Je tomu tak díky člověku, jehož každý zná pod jménem Raf, který suterén svého domu proměnil v příjemný klubík.

Na obligátní stížnosti spořádaných občanů na kravál nedávno majitel vyžrál vybudováním nového podzemního sálku na místě bývalé zahrady, takže v současnosti lze u Rafa kromě tradičně výborných utopenců a řízečků a natrefit i na nějaký ten koncert.

Onoho tuze chladného pondělního večera se zhruba čtyřicítce diváků představily dvě spřátelené, byť žánrově docela odlišné skupiny (a to i přes personální provázanost, danou účinkováním sólového kytaristy

Antonína Hluštíka a hráče na akustickou kytaru a kornet Jakuba Schmida v obou souborech).

Klec startuje

První vystoupivší Klec se orientuje na osobitou prezen-

taci židovské hudební tradice ve značně neortodoxních úpravách a s původními českými texty zpěváka, flétnisty a kytaristy Martina Šmída. Skupina během loňska dosti zásadně obměnila sestavu

a především angažování bubenice Jany Modráčkové (ano, té, co bubnovala v poslední sestavě Zubů nehtů a v současnosti taktéž hraje na trubku v kapele Traband) se ukázalo pro Klec jakožto velmi vítaný krok vpřed, neboť klecí písně s rockovými bicími tak získaly zcela nový rozměr (a drajv). Na kvintet skupinu doplňuje nový baskytarista Jiří Váňa. Díky rytmice a ostré kytáře již zmíněného Antonína Hluštíka zní skupina víceméně jako rocková kapela s klezmerovými vlivy - ty nejvíc vplynuly na povrch v jedné instrumentálce, převzaté ze starých nahrávek klarinetisty

Naftule Brandweina, ale i zde byla použita zkreslená kytara s wah-wah pedálem.

Devizový zvuk

Zatímco hlavní předností Kleci tkví pro mě především v textech a schopnosti předvést tradiční klezmerový materiál v překvapivých souvislostech, největší devízou druhé skupiny Jarabáci jsou výborné aranže a vůbec velmi osobitý zvuk (na skupině je znát, že spolu v nezměněné sestavě hrají, tuším, už čtvrtým rokem). Skupina původně vyšla z folkových kruhů (dokonce jsou i laureáty Trampské porty 1999 za skladbu Kalamajka), postupně

se ale dopracovala ke zřídka slyšenému soundu. Je to dáno i obsazením vedle již výše zmíněných členů hrají v Jarabácích saxofonistka a klarinetistka Míša Kalašová, metličkový bubeník Petr Kadaník, violoncellista Jiří Čtyroký a kapelník a hráč na kontrabas Ondřej Tichý. Postavte vedle sebe Mikiho Ryvolu, Nerez, Buty, Etc, Vltavu, krapet domácího folkloru a velkou dávku tradičního jazzu a možná budete mít představu, jak Jarabáci zní. A věřte, že to není žádný splácaný hybrid. Repertoár je výhradně záležitostí členů kapely a spřízněných duší,

Klec

Jarabáci

takřka rovným dílem se jednotliví hudebníci dělí o zpěvové party, vyhrávky i sóla (zde bych si dovolil vyzdvihnout vynikající cello Jiřího Čtyrokého). Loni na jaře si skupina vlastním nákladem vydala debutové CD nazvané Políček veřejnému vkusu, z něhož zazněla většina skladeb a jedna převzatá od

Klezmatics navrch (paradoxně to byla onoho večera nejvíc klezmerově znějící skladba).

Rodinný koncert

Večer pak gradoval, když obě kapely spojily své síly a spustily největší klecí hity jako Sedí Dove (Sprayz ikh mir), Boty (Di Saposkelah) anebo Jožka jede pryč (Joschke FortAvegh).

Byla to taková příjemná tečka za tímto rodinným koncertem.

Faker

Tento článek otiskujeme se svolením

<http://www.freemusic.cz>

reklama

Pokud toužíte dozvědět se více o židovské hudbě, pak navštivte

české klezmer stránky

<http://klezmer.hyperlink.cz>

Naleznete zde bohatý výběr glos, recenzí, upoutávek, zajímavostí a jiných věcí točících se okolo tohoto hudebního stylu

koncerty & akce

Náplní této rubriky jsou data a podrobnosti o vybraných koncertech a akcích, které se více či méně týkají Stejných ksichtů. Změna událostí vyhrazena. Pro aktuální informace si zajděte na naše internetové stránky (<http://ksichty.freemusic.cz>).

6.června 2001

Neočekávaný dýchánek

Palác Akropolis, Praha-Žižkov

První vystoupení po porodu

9.června 2001

Kapitán Kajman a jiní

LEITMERITZER SCHRAMMELL

Litoměřice, Hospůdka U letního kina

12.června 2001

Kapitán Kajman

a Monty Pičusův létající pes

Hostinec Na Slamníku, Praha-Bubeneč

5.-7.července 2001

Stejný ksichty na Kořeni

Letošní ročník festivalu Litoměřický kořen bude řádně oksichtěn.

Podrobnosti naleznete na upoutávce vpravo.

4.srpna 2001

Ahmed má hlad

Dolní Lhota u Opavy

Festival Dolnohotský buben

1.září 2001

Ahmed má hlad

Litoměřice, Letní kino

Doprovodný program filmového festivalu

Litoměřice poprvé!

17.srpna 2001

Neočekávaný dýchánek

Eurion Smržovka, nedaleko Jablonce n.N.

ND jako součást zajímavého hudebního festivalu

AGENTURA MODRÝ Z NEBS FORÁKA

LITOMĚŘICKÝ KOŘEN

5.-7.7.2001
LETNÍ KINO
LITOMĚŘICE

5.7. OD 11:00

JACK SI UDĚLAT HRAČKU
AUSGERECHNET
KAPITÁN KAJMAN
J. KONVRZEK & TŘETÍ ZUBY
RUDOVOUS
TROTTEL
(MAKABRIK)
FRU FRU SERIOUS
TY SYČÁCI
BUCHTY A LOUTKY
IVA BITTOVÁ

LAURIE AMAT & TONTON MACOUTES
(USA, CH)
GRUPA MUZYCZNA OVO
(POLSKO)

6.7. OD 11:00

VLASTA TŘEŠNÁK
JAN BURIAN & JAN ÁMOS
MARACA
JAKUB NOHA BAND
HADRY Z TĚLA
NŠOČI
SWORDFISHTROMBONES
AHMED MÁ HLAD
PSÍ VOJÁCI
KAPELA ZE WSI WARSZAWA
(POLSKO)
MONGOL AJALGU
(MONGOLSKO)
TRIO CON BRIO

7.7. OD 11:00

DERATIZÉŘI
HANUMAN
KLEK
TRABAND
THE CHANCERS
KRÁSNÉ NOVÉ STROJE
POLEMIC
(SLOVENSKO)
NEOČEKÁVANÝ DÝCHÁNEK
DIE WEISSMAN'S?!
(NEBESKO)
SKUPINA Z LUHU
AKTUS
(LITOMĚŘICKO)
MONTY PIČUSŮV LÉTAJÍCÍ PES

Vpětava fotografů Kořen 2000 / množství vstupenek / prodej knih a hudebních nosičů

MEZUNĚC
490,- Kč (za dobrou věc v kultuře) / vstupenka / vstup
Místní stánek: Litoměřice
249,- Kč (za dobrou věc) / vstupenka / vstup
490,- Kč (za dobrou věc) / vstupenka / vstup
Vstupenka na koncertě: 249,- Kč

Informace a vstupenky na dobříku: Agentura Modrý z nebs,
Palachova 32, Litoměřice * tel.: 0602-441 386
e-mail: nebs@ic.cz * WWW.MODRYZNEBECZ

FreeMusic.cz REPORT TIKETPROJ GAMBRINUS RADIO ECHO HANZL

Rozhovor NME s ...

Publikace:

New Musical Express

Datum otištění:

25. února 1989

Autoři:

Sean O'Hagan a James Brown

Přeložil: Hlad

Místem tohoto bizarního summitu je Montague Arms, pseudogotická hororová hospoda pro morbidní turisty, co by lahví dohodil od fotbalového stadionu Millwall FC. Tady, mezi vycpanými koňskými hlavami, kostlivci na kolech a figurínami mrtvol, se na žádost New Musical Expressu (NME) sešly tři z nejhanebnějších osobností současné hudby.

Shane MacGowan (SM) z Pogues, Mark Smith (MES) z The Fall i Nick Cave (NC) mají jedno společné - pozici outsiderů, která se projevuje i v jejich hudební tvorbě. Tato nesvatá trojice byla vynášena i zatracována pro své zaujetí a extremismus, a jejich pověst je předchází i pronásleduje.

Je překvapivé, že s takovouhle schůzkou souhlasili. Následující čtení je střídavě podnětné a šílené. Zlomkovitý a často po-puzený rozhovor se přelévá od přátelskosti po agresivitu - od Presleyho po Nietzscheho, od skládání písní po psychologii, od fotbalu po fanatiky.

V tomto pekelně psychotickém odpoledni hraje Cave roli diplomata, který čelí Smithovým hašteřivým erupcím, zatímco MacGowan vysílá na vlastní svérázné frekvenci.

“Takže NME si myslí, že my jsme poslední tři rockoví hrdinové, že?” směje se Nick Cave.

“Vlezdoprdelové jedni,” přidává se Shane McGowan, “ve skutečnosti tím chtěli říct, že jsme tři nejhorší případy poškození mozku v rocku.”

“Kromě Nicka,” rýpne si Mark Smith, “Nick se dal do pořádku.”

“Jo,” zabručí Cave, “mně se mozek obnovil.”

CO SE TAM VLASTNĚ DĚLO? MÁME JEN TENHLE VÝTAH

NME Myslíte si, že je přesné označit vás tři za outsidersy?

NC "Myslím, že my tři jsme se všichni snažili vytvořit si určitý prostor, kde budeme moci pracovat a nebudeme se muset nějak moc starat o to, co je populární."

MES "Ano, souhlasím. Ale podle mě je v téhle trojici i spousta rozdílů. Nick byl podle mě hodně 'rockový', ale pak se k tomu otočil zády, což se mi líbí. Shane je spíš, já nevím. Podle mě patří Pogues k tomu lepšímu z irských kapel, jako The Indians. Měli jste to, teď už to možná nemáte. Ale odvedli jste dobrou práci."

SM "Ser na to. Kdo by chtěl pracovat někde, kde na něho pořád zírají všichni ti lidi?"

MES "Myslíš koncerty? Tak bys s nima měl teda přestat."

SM "To si nemůžu dovolit."

MES "Do prdele, vždyť můžeš bojovat za to, abys to nemusel dělat, když nechceš."

SM "...a ostatní nechat na holičkách?"

MES "Ne, to by si zbytek kapely pořád stěžoval, že není práce. Jestli jim platíš mzdu, tak jim prostě řekni, ať zůstanou doma a chovají se slušně."

SM "Jsme demokratická kapela."

MES "Tak proč tady nejsou s tebou?"

SM "Protože s nima NME interview dělat nechce."

MES "Protože je by nikdo nepoznal."

SM "Přesně! Chtějí interview s námi, protože my máme výrazné vlastnosti. Chtějí prostě interview se třema potrhlejma intelektuálama."

MES "Tak tos měl teda s sebou vzít svého kámoše Joe Strummera."

SM "Řekl jsem s potrhlejma intelektuálama."

"Pokud to nejsi schopen podat jako garážová kapela, tak se na to radši vyser."

Smith

HITY A MÝTY

NME Určitě jste si vědomi toho, že každý z vás vědomě či jinak vytvořil určitý mýtus, který částečně vyrůstá z vašich písní.

SM "Mou mytologii nikdo nevytvářel, já teda rozhodně ne."

NC "Ne, tu jste vytvořili vy (tisk)."

SM "Média můžou za hodně, všichni jste banda hajzlů, i když se tváříte přátelsky."

NC "Nebudeme se bavit o médiích. A proč sakra mluvíte o mytologiích? To naznačuje, že jde o něco neskutečného."

SM "Mně se zdá, Nicku, že ty ve svých písních děláš jungovský průzkum vlastního stínu, všech těch temných věcí, kterými nechceš být. Hodně z tvých písní je jako výlety do podvědomí, a proto jsou jako noční můry."

NC "Možná."

SM "Zkoumáš svět skrz podvědomí. Dřív jsem to taky občas dělal z různých důvodů - z chorobné onanie nebo co. Jakmile začnou věci vypadat groteskně, nepíšu o nich ani nezpívám. Nemohl bych o nich psát jako ty, nedokázal bych to - vyvádět noční můry na denní světlo ..."

NC "No, myslím, že v některých tvých písních se ti to docela daří."

SM "Jakmile to začne temnět, couvám, jdu od toho. Vždycky jsem to nedělal, ale teď už jo, protože ..."

MES "Neprozrazuj tolik, Shane, neříkej jim to. Drž se trochu zpátky."

SM "Ještě jsem jim nic neřekl."

NME Každý z vás, jak přistupujete k vlastnímu mechanismu psaní písní?

MES "Když se na tohle zeptáte skladatele, dostane strach. Já prostě vypnu."

NC "Není to ustálený, uzavřený proces."

SM "Abych mohl začít skládat, musím být mimo sebe. Hodně z toho je automatický

zápis. 'Rainy day in Soho' byla automatická."

MES "Musí to být podvědomé a nečekané. On říká, že musí být mimo sebe, a to já často taky. Někdy píšu hned po probuzení. Ale tohle je jedna z nejtěžších otázek, kterou můžete dostat. Například někdy slyším věci, které by byly skvělé v písničce, ale nikdy je neuskutečním."

SM "Já jo. Třeba 'Turkish Song of the Damned', to se mi nějaký Germán pokoušel něco říct a já ho špatně slyšel. Ptal se mě 'Slyšel jsi 'The Turkish Song' od Damned?' a pak jsem se probudil."

MES "Vsadím se, že moje německá písnička je lepší než tvoje. Tohle je jako v nějakém tom nočním diskusním pořadu na Channel 4."

NC "Já písně píšu po několika, pak je nahraju a pak hrozně dlouho nic nenapišu. Snažím se budovat jednu píseň na druhé. Nemusí mezi nimi být na první pohled zřejmé propojení, ale jedna píseň často funguje jako odrazový můstek k jiné."

SM "Tys už nějakou dobu v bažinách nebyl, že?"

NC "V bažinách? Ha ha. Napsal jsem o tom román."

MES "Nick si myslí, že román má dvě stránky. To tu ještě nebylo, ha ha."

NC "A jak se teda jmenuje?"

MES "Jmenuje se 'Dopíšu to za pět let'. Měl bys psát agresivnější písně, Nicku, moc zpomaluješ."

NC "Ale já jsem si nesedl a nepřemýšlel o té náladě předtím, než jsem je skládal."

MES "Podle mě je tvoje práce orientovaná dost na anglickou literaturu, třeba Beckett, objevuje se to zas a zas."

NC "A tvoje písně jsou velice klamavé, Marku, to, jak je zpíváš. Možná někdy vypadají jako proud vědomí, ale je to klam."

MES "To s tím proudem vědomí je věc, která mě opravdu štve. Normálně bych o tom vůbec nemluvil, ale strašně mě to sere. Já do těch písní vkládám strašnou spoustu dřiny, přemýšlím o nich. Ony pro mě mají vnitřní logiku, takže

mě opravdu nezajímá, kdo jim rozumí nebo nerozumí. Skládání a zpěv vnímám jako dvě zásadně odlišné věci. Beru to tak, že pokud to nejsi schopen podat jako garážová kapela, tak se na to radši vyser. Tohle nikdo nikdy nezkoumal - jak podat složité věci přímočarým, rockovým způsobem. Ovšem já mám svou starou známou výmluvu - kdybych chtěl být básník, tak bych byl básník." SM "A hladověl bys."

MES "Hele, já skládat umím, to zas prr. Vždyť je to moje práce. Lidi jako ty jenom sedí a nařikají na to, v jakém stavu popmusic je ... ale potíže je v tom, že pro lidi je to zatraceně jednoduchý, proto je hudba v tak politováníhodným stavu. Kterejkoli blbec, hlavně herci, může přijít, zazpívat akord, mydlit do nějaký mašiny ... proti tomu nic nenamítám. Ale když se do mě navážejí, že se snažím něco říct rockovým způsobem, je to, jako kdybych byl blázen."

SM "Všechny tyhle řeči o stavu hudby, rocku, irské hudby, soulu, funku."

MES "Salsy."

SM "Acid house dokázal, že desku může udělat kdokoli."

MES "To víme všichni, nejsme blbí."

SM "Hele, já mluvím o implikacích acid housu."

MES "Hochu, pro mě není acid house nic nového. Tímhle způsobem pracuju

léta. Hromadu let. Možná je to novinka pro tebe, ale nemysli si, že je to novinka ještě pro někoho jinýho, protože to se sakra pleteš, hochu."

SM "O čem k s a k r u m l u v í š ? C o p a k j s i u d ě l a l n ě j a k o u a c i d h o u s o v o u d e s k u ?"

MES "Jo, je to ten samej postup. Měl jsi snad nějaký zjevení o acid housu?"

SM "Ha! Když si to poslechněš, tak je to jasný - oni nad to dávají orientální melodie, kousek tohohle a tamtoho ..."

MES "Taková by hudba měla být vždycky."

SM "Vždycky taková byla."

MES "Tak proč jsi ji teda léta nedělal, hochu?"

NC "Já myslím, že oni ji tak dělali. Slyšel jsem tam citory a tak. Orientální a turecký věci."

MES "My jsme v roce '82 měli jazzový aranžmá, tehdy ti ostatní pablbi hráli barovou

hudbu a zasranou pseudo-novou vlnu, takže s tím na mě nechod', hochu, protože já vím, o čem mluvím."

SM "Kurvafix, co se mu děje?"

ŘIDIČI KONTEJNERŮ

MES "Hudba má ten problém, že se stala hrozně buržoazní.

Záležitost středostavovských šéfů, kteří mají rádi policejní moc."

SM "Policejní moc středostavovskejch šéfů? To nemyslíš vážně! Vždyť jsou dneska jako esesáci, to je horší než kdykoli předtím."

MES "Můžeme vynechat policajty? Vždyť je to stejný se vším ostatním, jako tiráky..."

SM "Tiráky? Co jsou tiráky?"

MES "Tiráky. Kontejnery, který ti vozej zatracený jídlo domů, sakra, jasný?"

SM "A jo! Nákladáky!"

MES "Řidičům platěj nejmíň, protože každěj chce dřepět v kanclu a honit vodu. Nemůžeš jít prostě do hotelu a zapsat se, musíš šaškovat

s pitomým počítačem. Nikdo už nechce dělat."

SM "Proboha! Někdy je mi z tebe na blití, fakt že jo. Jistěže nikdo nechce dělat. Copak někdo, kdo to má v hlavě v pořádku, chce pracovat?"

MES "Ale no jo, no jo, jasně, obloha je modrá, jasně.

S fotbalem je to to samý. Nikdo z těch hajzlů nechce kopnout balon do sítě. Na to jsou všichni moc svalnatí. A blbí. Běhaj po hřišti sem a tam jak debilové. Celej anglickej tým jsou zasraní malí šéfové, kteří ani neumí čutnout balon do sítě, nejsou s c h o p n í odvést práci,

na kterou jsou najatí. Já hraju spoustu koncertů, je to moje práce, hrát spoustu koncertů, já nejsem šéf, mně nevádí hrát před spoustou zpocenejch lidí."

NME A vy dva, ještě vás baví hrát živě?

NC "Já ani nevím. První hraní v Kilburnu bylo příšerný."

MES "Co je nového u Bad Seeds?"

NC "Já jsem živý hraní dřív úplně nesnášel, bylo tam na mě moc toho fyzickýho vyčerpání."

MES "Zatracenej lenivej Australan. Australani nikdy nic nedělaj'."

NC "Při posledním turné bylo vyjít na pódium úleva."

MES "Sexuální?"

NC "Z mého života se postupně stává čím dál větší zácpa a křeč, ale když jdu na jeviště, jsem schopen se tak nějak očistit."

MES "Uvolnění vnitřností."

NC "Cítím se uvolněnější."

MES "Když máš za zády Micka Harveye s vazelínou."

NC "Dejte tomu chlapovi náhubek."

SM "Mě baví ty koncerty, kde jsem tak nasranej a paranoidní a tak nenávidím publikum, že do toho jdu úplně naplno, abych si tu agresivitu vybil. Ve skutečnosti ne že bych ty diváky nenáviděl, ale když se cítím nasranej, vytočenej a plnej nenávisti, tak je to podle mě dobrej koncert."

NC "Diváci jsou skvělí na to, abys na ně vypouštěl

nenávisť a zlobu. Nemusí to nutně znamenat, že všechny v publiku nenávidíš, ale když máš před sebou tu tak-zvanou zbožňující masu, je to skvělejší terč pro tenhle druh znechucení. Někdy se stane, že svoje znechucení ventiluješ na diváky a oni ti to nevrací, protože se jim to

tak v podstatě líbí. To trochu zeslabuje ten pocit a už to není to pravé uvolnění."

MES "Musíš přehodnotit svoje publikum, abys měl jistotu, že na tebe nechodí jen

Byl jsem s Fadem Gadgetem a ten páčil vonný tyčinky a dělal stoje na hlavě. Fotbalisti Anglie by potřebovali hodně nabudit, měli by je zavřít do šatny, nechat je chodit dokola a říkat jim 'jestli dnes nepředvedete dobrej výkon, nedostanete zaplacenou'."

NME Shane, tebe viditelně živé hraní už nebaví. Je to kvůli tomu, že jsi pořád na cestách?

SM "Mám pocit, že na cestách jsem strávil posledních pět let svého života. Na mých písních se to neodrazilo, ale na všem ostatním ve mně asi ano. Jasně, čím víc cestuješ, tím divočejší věci se s tebou dějou, tím pravděpodobnější je, že na tvoje dveře v hotelu zaklepe někdo úplně cizí."

MES "Nick a já s tím nemáme zkušenosti, protože lidi, co

chodí na nás, nás buďto nesnáší do morku kostí, nebo by s námi ani nechtěli být sami v místnosti. Ty jsi ale velice přátelský člověk, Shane."

NC "Nejsem si jistý, o čem to mluvíš, ale ke mně se lidi v šatnách a tak chovali hrozně agresivně. Znají

"Je to vzácnost, když se objeví skupina, která má opravdovou duši."

Cave

každou desku a asi si myslí, že by do mě měli strčit nebo vrazit, když jdou okolo. Kdysi mě bavil právě tenhle neuvěřitelný výkon. Myslím, že na téhle úrovni máme něco společného, protože dřív jsme lidi přitahovali tak, jako je přitahují autonehody ...”

SM “Četl jsem o dopisech fanoušků, které dostává Freddie Krueger z těch filmů Noční můra v Elm Street - fakt úchylný věci, spousta dopisů od opravdových zbožňovačů m r t v o l a z a b i j á k ů d ě t í .”

Neskutečně ho to děsí. Tyhle věci mě serou.”

NC “Rozhodně existuje spojitost mezi tímhle fanati-smem a tím, že jako umělec se víc obnažuješ, odhaluješ spodní proudy své osobnosti. Většina rockových osobností to potlačí nebo se rozhodnou to nezkoumat.”

HRDINOVÉ A PADOUŠI

NME Marku, připouštíš, že z vás tří ty jsi profesionální cynik?

MES “Ne, cynismus a defenzivnost se mi neustále předhazuje. Hele, já mám na lidi čas, já jsem slušnej. Obvykle zjistíš, že když jsi

na dně, nikdo si pro tebe nenajde pitomou chvíli. Kdybych byl nýmand, ani byste se se mnou nebavili.”

SM “Ty ale seš nýmand.”

MES “Jdi do prdele. Je to pravda. Ani ty by ses se mnou nebavil, Nicku.”

NC “Kecy! To jsou kecy! To mě uráží!”

MES “Já ti nic nepředhazuju. Lidi obecně jsou neradi přímí a slušní. Budou tě za to nenávidět. Označí tě za

to nenávidět. Označí tě za

cynika, protože se chováš rozumně.”

SM “Ale ty nejseš rozumnej. Ty seš sprostěj hajzl. To na tebe sedí.”

MES “Tak jo, jsem cynik. Ale nejsem defenzivní. Jsem mírně paranoidní, ale to je zdravý.”

SM “Mírně?”

MES “Poslouchej, Seane [sic], ty snad chodíš po Londýně a všechny objímáš? Kdybych byl v kanálu, ani se na mě nevychýješ.”

SM “Já jo.”

NC “Tvoje reakce začínají být velmi defenzivní, Marku.”

MES “A ty seš zase neúspěšnej psychiatr.”

NC “Tak dobrá, analyzoval jsem tě - jsi defenzivní paranoik se sklonem k velikášství.”

MES “Takovýhle rozhovory jsem míval v hospodách vždycky. To skončím zbitej a polomrtvej nazemi. Snažím se bejt slušnej a lidi to berou tak, že je napadám.”

SM “Ty ale napadáš lidi, a pořád. V tisku.”

MES “Už ne. Začala to bejt taková rutina, že jsem toho nechal. Nietzsche řekl: ‘obejmi své

nepřátele’. Vy dva mí nepřátele nejste, tak vás objímat nebudu.”

SM “Tys hodně četl Nietzscheho, že jo?”

MES “Všechno od něj. Můžu z něj citovat. Teď už mě tak nebere, pustilo mě to před třema rokama. Ale dost jsem se od něj naučil. Nejsou všichni rození synci z internátních škol jako vy.”

SM “Já nejsem rozenej synek z internátní školy.”

MES “Máš rád Brendana Behana? Je dobrej.”

SM “Jo, on není šílenej fašista s pózou filozofa.”

MES "Jestli se budeme bavit o filozofii, tak je to na hovno! Fašisti převzali jeho krédo a překroutili ho, zneužívali jeho citáty."

SM "Vůle k moci"? Zkus ten pojem nějak jinak vyložit. To nejde. Říká jen to, co říká."

MES "On fašista nebyl - říkáš to jenom proto, že ti to o něm tvrdil nějaký pitomej učitel na vejšce."

SM "Říkám to proto, že jsem od něj četl dvě knihy, ve kterých odmítal slabé, ošklivé, radikálně nečisté, křesťanství, Sokrata, Platóna. Byl proti všem, kdo neměli silné tělo a dokonalé rysy ..."

MES "To je kavárenská analýza. Vždyť byl nejvíc proti Němectví a pro Židy ..."

SM "Jeho knihy jsou plné nenávisti."

MES "Tys právě řekl, že jsi plný nenávisti, když jdeš na jeviště."

SM "Ale nechodím a nevykládám, že Sokrates byl piča

a Ježíš Kristus byl blbec, nebo snad jo?"

MES "Ježíš Kristus byl největší mor lidstva, to si piš. A všichni ti socialisti a komunisti - křesťani druhé kategorie. Ale pro vás katolíky je to tak správně. Já jsem vyrůstal s irským katolíkem. Mezi irským katolíkem mám svoje nejlepší přátele."

SM "Jen si ho poslechněte."

MES "Hitler byl katolický vegetarián, nekuřák a abstinent. Ty mluvíš o Nietzsche, tak, jako by každé nekuřák a abstinent byl fašista. Na téhle úrovni ty debatuješ, hochu. Nevíš o Nietzsche ani prd, hochu."

SM "A ty seš taky antisocialista, ne?"

MES "Jo, Jsem extrémní antisocialista. Ty nežiješ na sídlišti, kde byl třicet let socialismus a kde ti celou tu dobu tvrděj, že se to zlepší, a přitom se to pořád nelepší. Třicet zkurvenejch let je to pořád horší a horší. Tos

samozřejmě nemohl zažít, když žiješ v Londýně."

SM "A jaká je alternativa?"

MES "O to se já starat nemusím. Já jsem dospělej. Já jsem pracující třída, já. Já jsem z generace, která vytvořila tenhle národ, hochu. Lidi jako vy jenom vysedávají a kecaj o socialismu, vy jste ten problém. Osmdesát procent lidí v týhle zemi je bílej odpad, dělnická třída. Jak to, že nevolej labouristy? Protože Labour Party je zasaná sračka, proto! Engels - tomu patřila fabrika v Manchesteru, která vykořisťovala třináctiletý holčičky. Nauč se dějepis, brácho, nauč se dějepis. Ty asi ze všech problémů Irska viníš Brity. Jenže za všechny problémy světa Británie nemůže. Ty si to myslíš, tak proč to teda neřekneš? Ty mi nebudeš vykládat nic o útlaku, brácho, já ti něco řeknu: kdybys byl částí Německa, byl bys už zlikvidovanej. Kdybys byl částí Ruska, ani bys neex-

istoval. Mně o útlaku nevykládej, mí rodiče a prarodiče byli vykořisťováni až do dna. Posílali je do války, měli gangrény v zubech. Můj děda byl u Dunkerque a ty na mým ksichtě vidíš akorát Margaret Thatche-rovou, jenže tu má ve skutečnosti v ksichtě Nick. Žejo, Nicku? No tak, Nicku, podpoř mě. Já vlastně rád diskutuju o věcech přímo a s nikým se neshodnu ...”

KING INC

NME Trochu se nám to vymklo, mohli bychom mluvit spíše o něčem méně palčivém. Co takhle hrdinové?

SM “Ty jsi fanda Presleyho, Nicku.”

MES “Spoustu dobrejch věcí od Presleyho lidi přehlíželi. Třeba NME si myslí, že zemřel už tehdy, když se vrátil z armády. Já si myslím opak, svoje nejlepší věci udělal až po vojně.”

SM “No jistě. Když se vrátil z armády, tak byl kupa sraček v porovnání s tím, jaký byl, než šel na vojnu. Když byl v armádě, tak mu zemřela matka. To byl jeden z důvodů. Ale stejně pár dobrejch věcí po vojně udělal, na konci šedesátých let - ‘Kentucky Rain’, ‘Suspicious Minds’, ‘In the Ghetto’ na rozdíl od ‘Heartbreak Hotel’, ‘Blue Moon of Kentucky’ nebo ‘That’s alright Mama’. Takže to všechno je podle tebe sračka, jo?”

MES “To neříkám, ale všichni ty pozdější věci odepisují ...”

SM “Copak někdo Elvise odepisuje?”

MES “Hele, hochu, Elvis byl král, jasný? Pro mě Elvis byl král. Král byl jenom proto, že to vydržel. Podle tebe je asi zločinec, protože šel na pár let na vojnu. Ty naznačuješ, že já jsem pro armádu, takže jestli mi na ten účet chceš

něco říct, řekni to hned, hochu, a já ti to vytmavím, že se posereš!”

SM “Sakra, už zase vylít!”

MES “Mě teď zrovna zajímá Merseybeat - The Searchers. Respektuju Dylana. Jediná dobrá věc, kterou jsem od něj slyšel, je ta deska, kterou udělal s Georgem Harrisonem a Royem Orbisonem.”

NME Vypadá to, že dáváte přednost starší hudbě; nic současného vás nezajímá?

NC “Je to vzácnost, když se objeví skupina, která má opravdovou duši. Rock’n’roll nemá dost dlouhou historii.

Přefiltroval jsem si spoustu blues a líbí se mi tři nebo čtyři bluesmani. Taky asi tři gospelové kapely a pár countryových. Musím čerpat z ... čemu se směješ, Marku?”

MES “Ale ničemu, ha, ha, já sám mám opravdu rád Johna Lee Hookera. Je skvělejší sólo, bez kapely. Jeho kapely stojej za hovno. Vždycky mě zajímaly víc experimentální kapely - Can, Faust. Neřeknu německý, protože Shane by dostal epileptickéj záchvat. Řekl bych, že Nick je tradičnější a já to respektuju, ale mě zajímají spíš věci jako Stockhausen, The United States of America a Gene Vincent a rockabilly. To jsou moje kořeny. A vždycky se mi víc líbil Lou Reed než Velvet Underground.”

NME Co si myslíte o paušální kritické podpoře Morrisseymu?

MES “Morrissey je taky Irčan! Irčan z jižního Manchesteru. To snad i Shane má víc co říct než Morrissey.”

SM “Vy snad Marka povzbuzujete, aby byl takovej. Vy novináři to milujete.”

MES “No jistě. To je politika NME, ti si pěknou hádku uměj vychutnat. Že jo, kluci?”

A rozpadlo se to. Nesvatá trojice stoupá na hospodské jeviště. Mac-

Gowan na bicí, Smith na kytaru a Cave na varhany. Následuje takový menší jam - tak trochu směs The Velvets a Hammer Horror s kapkou acid house. A je vymalováno. **Mentální klimax.**

UPOZORNĚNÍ

Na místě předcházejícího příspěvku měl být původně rozhovor s osobností z titulní stránky. V tomto případě tedy s **Michalem Hrubým**.

Z objektivních důvodů k němu ale nedošlo. V příštím čísle ovšem Rozhovor s ksichem určitě nebude chybět.

redakce

UPOZORNĚNÍ

ANKETA

I zeptali jsme se! To se přece dělá, ne? Že když je jako nový časopis, nebo děcko, tak že se ptají lidí, co by mu jako popřáli. Tomu časopisu, nebo děckovi.

Anketní otázka zněla:

Co byste popřáli novému časopisu STEJNÝ KSICHTY?

- ✦ Ja bych mu přál silná a zdravá písmena, vypasené obrázky a kvalitní papír. (**Martin Šmíd**)
- ✦ ABY NESMRDĚL! (**Michal Šmíd**)
- ✦ Novému časopisu bych chtěl popřát především dostatek stejnejch ksichtů. A jinak ono obligátní - spoustu spokojených čtenářů, kvalitních příspěvků a hlavně výdrž - známe současnou neveselou situaci na trhu tiskovin! (**Antonín Hlušík**)
- ✦ Přeju mu pořád stejný ksichty s výrazem tlačení. (**Ondřej Tichý**)
- ✦ Přeji mu, aby ho nečetli JENOM ti furt stejní ksichti... (**Antonín Kocábek**)
- ✦ Pan šéfredaktor nám položil obtížnou otázku, na kterou by vyčerpávající odpověď mohla vycházet klidně na pokračování. Co ale popřát novému časopisu pouhými několika slovy? Snad hodně čtenářů. Spokojených čtenářů. A vlídného tiskařského šotka. Lidé, co pracují v masmédiích, vědí, o čem mluvím... (**Jarda Richter**)
- ✦ Já bych popřála novému časopisu, aby vůbec nevycházel, abych do něj nemusela psát. Ale když už vychází, tak ať tě, Kádo, uživí! (**Jitka Hejtmanová**)

AHMED

je skrytý oligofrenik

A k tomu má ještě hlad. Jeho tatínkem se stal už před dávnými a dávnými lety Jan Vávra (pravděpodobně bratr slavného režiséra Otakara Vávry), ale nikdo by si tohoto nýmanda asi nevšiml, kdyby se ho před třemi lety neujali čtyři starostliví a ochotní rusisté z FF UK.

Historii kapely Ahmed má hlad asi nemá cenu popisovat, velice pěkně se slova ujal její špatný kytarista Jan Žemlička (viz. níže). Jenom doplním informaci, kterou v zápalu své samomluvy jakýmsi záhadným způsobem zapomněl sdělit. Do kapely též patří akordeonista a kytarista Michal Šmíd a hostující akordeonista a houslista Matěj Kroupa. Jak jednotlivé hráče, kteří se vyskytují na FF UK, téměř stoprocentně poznáte?

Je velice pravděpodobné, že zavítáte-li do tamního bufetu v přízemí, budou mít v ruce či někde poblíž sebe velkého panáka vodky, v případě, že došla, tak jiného alkoholu. (Kdo potom nečetl ruskou alkoholickou bibli Benedikta Jerofe-

jeva Moskva-Petuški zpáteční, měl by co nejrychleji zavítat do jakékoli knihovny!)

Pro ty, kdo Ahmedy ještě nikdy neslyšel...

Recept na jejich přípravu je v podstatě jednoduchý. Vezměte jakékoli množství jihoslovanských rytmů, přidejte do nich několik kapek západoslovanské krve - vše důkladně promíchejte se zájmem o studium východoslovanských zemí. Mělo by vám z toho vyjít něco podobného, co můžete na jakémkoli z koncertů kapely Ahmed má hlad slyšet. (Po mé novoroční premiéře na Baráčnické Rychtě (4.1.2001) musím potvrdit, že jsou Ahmedi dobří, i když stále "hladoví" kuchaři.) Ale nechme

už raději mluvit špatného kytaristu Jana Žemličku...

Jak to všechno začalo aneb

Mluví špatný kytarista Jan Žemlička

"Já jsem Jan Žemlička a jsem velice špatný kytarista, který hraje na červenou kytaru, a kapela vznikla, jak jsem si přečetl, v roce 1997. Bylo to v souvislosti s divadelním představením, které dělali rusisté, vlastně až na baskytaristu jsme byli všichni rusisté. Teď se má věc úplně jinak, v kapele jsme z katedry rusistiky zůstali pouze já a Andrej Novik (zpěvák). Ostatní členové jsou částečně lidé z fildy (klarine-tista Michal Hroza, zpěvačka Laura Kopecká),

částečně ne (Mikuláš Kroupa je na vojně...)

Představení spočívalo v tom, že jsme odehráli čtyři písničky. Odehráli jsme je čtyřikrát a odehráli jsme je mnohem hůř než dnes, možná částečně i díky tomu, že jsme vlastně až do letošního, vlastně už loňského dubna neměli bubeníka.

Na představení, které se konalo na legendárním Slamníku, jak jsem se dočetl, byli téměř sami rusisté, s výjimkou asi čtyřiceti lidí, kteří nebyli rusisté. Po tomto extempore jsme mívali tak jednou za dva tři měsíce koncerty. Vždycky to bylo špatné, ale mezi kamarády to mělo dobrý ohlas. Dobří jsme tak nanejvýš tři čtvrtě roku.

Ta změna neproběhla náhle. Byli jsme pořád špatní, potom jsme byli trochu míň špatní, ještě míň špatní, až jsme nakonec asi po roce a půl přijali Mikuláše, jehož klarinet byl v našem obsazení prvním balkánským nástrojem. Když odešel na vojnu, tak jsme vzali Michala a podstatný byl

samozřejmě bubeník (Filip Hrubý). Ne že by byl jedním z nejlepších bubeníků, ale je to bubeník... Koneckonců, já nejsem ani z těch prostředně dobrých kytaristů, ale jsem kytarista. A i takoví hráči jsou v našem uskupení potřeba...

Zpěvačka Laura se do kapely dostala tak, že zpěvák Andrej odjel do Kostnice a zbytek kapely si říkal, co s tím asi tak udělat. Padl takový zajímavý nápad přibrat do kapely dvě zpěvačky. Baskytarista Štěpán Černoušek přišel s jakýmsi dvěma zpěvačkami (dvěma zpěvačkama, je to duál). Jednou z nich byla Laura, o té druhé dodnes nevím, kdo to byl... Existuje dnes již nehrající člen kapely, kytarista Martin Vacke. Musím přiznat, že je horším kytaristou než já, a to je co říct. Ten postupně všechny další členy do kapely zavlekl (s výjimkou Hrozy, toho tam přivlekl Štěpán)..."

Epilog

Monolog špatného kytaristy Jana Žemličky, který by v celé

své kráse bezpochyby vydal na jeden velký, tlustý a špatný román (možná dokonce stejně tak špatný jako kniha Jana Vávry Ahmed má hlad, kterou nikdo ze členů kapely nikdy nečetl), zakončím dvěma informacemi. Chcete dříve tu špatnou nebo tu dobrou? (Otázka je, která je která.) Dobrá, začněme tou špatnou. Další koncert Ahmedů se koná 19.1. v baru Modrá opice, nebo potom 15.2. "ve velkém" - V Paláci Akropolis. Ta dobrá nechť zazní z úst jednoho špatného kytaristy (nechme ho ještě jednou - a naposledy - promluvit): "Podstatná informace, kterou by měli naši posluchači vědět, je tato: My nejenom že JSME oligofrenici, nejenom že ztělesňujeme myšlenku oligofrenie v Libni, ale především na NAŠE koncerty CHODÍ oligofrenici."

baruch

Tento článek otiskujeme se svolením

TVOJE.CZ

ORIGINÁLNÍ PROSTOR PRO ŽENY

<http://www.tvoje.cz>

Laura Kopecská a Andrej Novik (Ahmed má hlad)

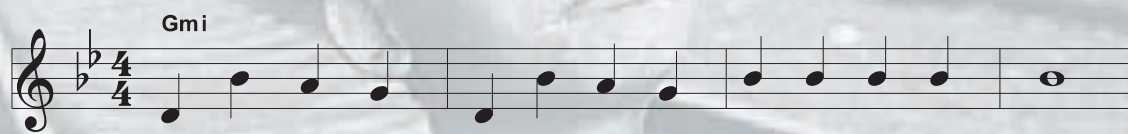

Zahraj si, zahraj!

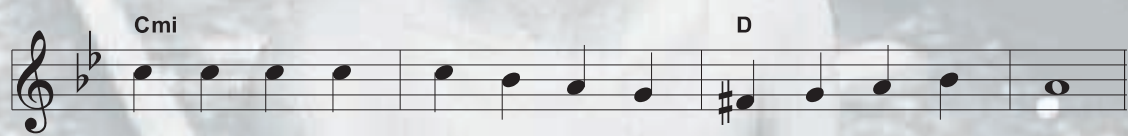
HITY FESTIVALU STEJNEJCH KSICHTŮ

Jožka

Hudba: Tradicionál, Text: Martin Šmíd
Písnička pochází z repertoáru skupiny Klec

Vstá - vej hol - ka stroj si ša - ty na to nád - ra - ži

Od - kud dnes - ka Jož - ka tvůj na ces - tu vy - rá ži

Oj oj oj oj Jož - ka je - de pryč

Ne - vrá - tí se ne - vrá - tí se mar - ně si - tu křič

2. Černej vagón, černý kupé
Černá mašina
Strojvůdce už pod kotlema
Topit začíná

Oj, oj, oj, oj...

3. Napsal jenom: život s tebou
To byl špatnej vtip
Balím kufry, jedu někam
Kde mi bude líp

Oj, oj, oj, oj...

Oj, oj, oj, oj, Jožka jede fuč
Nevrátí se, nevrátí se, sama si tu skuč

Martin Šmíd (Klec) a Michal Havelka (Kapitán Kajman)

Kde se vzaly

Stejný ksichty?

Pátrám-li ve své stále chabější paměti, kdo a kdy poprvé vyslovil ona dvě kouzelná slůvka, na mysl mi přichází akce, která se uskutečnila zhruba před čtyřmi lety u Rafa. Tehdy se totiž poprvé sešlo na pódiu hned šest kapel - mám za to, že to byli tenkrát Jarabáci, Klec (tehdy úplně poprvé), Neočekávaný dýchánek, Kapitán Kajman, Trenér Norů a Monty Pičusův létající pes. Pozornému divákovi nemohlo ujít, že někteří hráči scénu takřka neopouští. Myslím, že to byl Antonín, který poprvé utrousil cosi o “těch samejch ksichtech” a že “kapelník se mění a hudebníci zůstávají”. A jak už to bývá, slova zbůhdarma vypuštěná z úst čerstvě vypláchnutých kořalkou či rumem začínají žít vlastním životem. Tak jako čtenáři předních stránek novin vědí, co je to Toleranční patent, a těm, co čtou noviny odzadu, dobře znají Prešovský beton, není třeba zde nějak zvlášť vysvětlovat, že Stejný ksichty jsou takové velmi volné sdružení několika personálně propojených a stylově celkem blízkých hudebních uskupení. V následujících číslech našeho časopisu vám, milí čtenáři, jednotlivé kapely představíme. Dozvíte se, kdy a kde kdo s kým, za kolik, a spoustu dalších zajímavostí. A protože to vezmeme podle abecedy, první na řadě bude Ahmed má hlad.

Faker

Je k mání!

CD skupiny

Neočekávaný dýchánek

CD si můžete zakoupit buďto na koncertech ND, zajít si do prodejny Cédéček, která spolupracuje s distribuční sítí Indies Records, nebo si jej nechat poslat klasickou poštou na dobírku. Stačí jednoduchá objednávka na kontakt:

Michal Šmíd Tel: 272 743 696, Mobil: 606 954 892

Email: faker@quick.cz, <http://www.neocekavanydychanek.cz>

Cena CD je 299,-Kč + případné poštovné a balné (cca 50,-Kč).

